

Ο Δεσπότης της Εύβοιας Μοναχός στη Ν. Σκήτη

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)

Φωτο: skopelos-news.blogspot.com

Όπως μου διηγήθηκαν οι Πατέρες της Σκήτης αυτής, στην Εύβοια ήταν επίσκοπος με το όνομα Θεοφάνης. Στην επαρχία του ήταν ένας πτωχός, ο οποίος, είχε στην κατοχή του από κληρονομιά ένα μικρό καζανάκι, που το λέγανε “μπραγκάτσι”. Αυτό φαίνεται να είχε μεγάλη αρχαιολογική αξία. Το είδε ένας συμπατριώτης του πλούσιος, του άρεσε και θέλησε οπωσδήποτε να το αγοράσει και επειδή δε μπόρεσε με το καλό, με τις κολακείες να το αγοράσει, διότι ο πτωχός δεν ήξερε αν το δοχείο αυτό έχει αρχαιολογική αξία, αλλά επειδή ήταν κληρονομιά της οικογένειάς του δεν το πωλούσε με κανένα τρόπο. Τότε ο πλούσιος χρησιμοποίησε βία και κατακράτησε του πτωχού το κληρονομικό κειμήλιο.

Μετά καιρόν, ο πλούσιος πέθανε σε νεαρή ηλικία, οι συγγενείς του, κατά την Παράδοση της Εκκλησίας, μετά τριετία κάμανε την ανακομιδή, και το σώμα του πλούσιου βρέθηκε αδιάλυτο. Έγινε δεύτερη και τρίτη ανακομιδή, κατά τα ορισμένα χρονικά διαστήματα, ανά τριετία, αλλά και πάλι το σώμα του νεκρού βρέθηκε τυμπανιαίο και αδιάλυτο. Τότε οι συγγενείς του κάλεσαν, το Δεσπότη να γονατίσει στον τάφο, και να διαβάσει συγχωρετική ευχή στο σώμα του νεκρού. Αλλά το αποτέλεσμα ήταν να μείνει και πάλι το σώμα αδιάλυτο.

Κατόπιν αυτού ο Δεσπότης Θεοφάνης, συνεβούλευσε τους συγγενείς του πλούσιου να στήσουν το τυμπανιαίο σώμα του νεκρού σε δημόσιο χώρο, όπου διερχόμενοι όλοι οι κάτοικοι του χωρίου ένας – ένας να συγχωρούν το νεκρό κι έτσι, ο Πανάγαθος ΘΕός ίσως συγχωρέσει την ψυχή του πλούσιου και να διαλυθεί το σώμα του.

Εκ παραλλήλου όμως ο Αρχιερέας, τοποθέτησε εκεί κοντά άνθρωπο της εμπιστοσύνης του, να παρατηρεί τι θα λένε οι συμπολίτες στον πεθαμένο σαν θα περνάνε από μπροστά του.

Όλοι περνούσαν από μπροστά, του άλιωτου σώματος, έλεγαν από μια ευχή να των συγχωρέσει ο Θεός, κι έφευγαν. Με τη σειρά του πήγε κι ο φτωχός του οποίου είχε κατακρατήσει με τη βία το πολύτιμο για αυτόν “καζανάκι” ο φτωχός σαν πλησίασε το σώμα του νεκρού, έφτυσε και ο άνθρωπος του Δεσπότη τον άκουσε να λέει: “Έτσι ντε, καλά α πάθεις να μείνεις εκεί άλιωτος μαζί με το μπραγκάτσι που μου πήρες, για πάντα να είσαι τούμπανο αφού σου άρεισε έτσι να είσαι και να μου πάρεις αυτό που βρήκα από τη μάνα που με γέννησε”.

Ο άνθρωπος που άκουσε αυτά αμέσως το μετέφρε στον Αρχιερέα Θεοδόνη. Εκείνος με τη σειρά του κάλεσε κοντά του το φτωχό, που είπε τα λόγια εκείνα στο άλιωτο σώμα και τον ρώτησε: “Τί σήμαιναν αυτά που είπε στον άλιωτο πλούσιο;” Κάι αφού έμαθε την αιτία, αμέσως κάλεσε τους συγγενείς του πλούσιου, τους ρώτησε αν, στο σπίτι του δεδομένου αφορισμένου, υπάρχει κανένα αρχαίο και πολύτιμο “καζανάκι” και όταν απ’αυτούς έμαθε πως τούτο αποτελεί μέρος της περιουσίας του αποβιώσαντος συγγενή τους. Ο Επίσκοπος εξήγησε τότε, ότι αυτό ανήκει στο δείνα φτωχό και πρέπει να επιστραφεί το συντομότερο, το άδικα κρατούμενο ξένο πράγμα στον ιδιοκτήτη του και έτσι θα τον συγχωρέσει ο Θεός, αυτόν που έκαμε την αδικία.

Οι συγγενείς συμμορφώθηκαν με την εντολή του Επισκόπου, ο οποίος πήρε το “καζανάκι” με τρόπο το έβαλε στα χέρια του πλούσιου και είπε στο δικαιούχο πτωχο να πλησιάσει το σώμα του νεκρού, να παραλάβει το “μπραγκάτσι” του και να συγχωρέσει από την καρδιά του, το νεκρό σώμα, για την άδικη πράξη, που εις βάρος του διέπραξε.

Όταν έγινε αυτό μπροστά στα μάτια όλων των συγχωριανών του, το αδιάλυτο μέχρι κείνη τη στιγμή σώμα, που από πολλά χρόνια ήταν στην κατάσταση αυτή, διαλύθηκε και έγινε σκόνη. Όλοι έμεινα κατάπληκτοι και δόξασαν μένα στόμα το όνομα του Πανάγαθου και δικαιοκριτή Θεού.

Ο Επίσκοπος θεοφάνης μετά από το θαύμα αυτό απαρνήθηκε πάντα τα γήινα και εγκόσμια αγαθά, έφυγε από την Εύβοια και ήρθε στο Άγιον Όρος, αφού γύρισε πολλά μΜοναστήρια και Ιερά προσκυνήματα, τελικά κοινοβίασε σαν ένας απλός ιδιώη σε έναν αγράμματο και σκληρό Γέροντα Κύριλλο στην Καλύβα της “Ζωοδόχου Πηγής” στη Νέα Σκήτη.

Στην υπακοή του Γέροντα αυτού έμεινε περίπου δύο χρόνια, στο δεύτερο χρόνο, τη Μεγάλη Τεσσαρακοστή, ήρθε στην παραλία της Σκήτης αυτής ένα καΐκι από την Εύβοια, με τυρί, αυγά και διάφορα άλλα τρόφιμα. Οι Πατέρες της Σκήτης κατέβηκαν στη θάλασσα, για να πάρει ο καθένας τα είδη και τρόφιμα που του χρειάζονταν για το Άγιο Πάσχα. Τότε κι ο Γερο Κύριλλος έστειλε τον υποτακτικό

του - Δεσπότη Θεοφάνη - που ήταν δόκιμος να πάρει κι αυτός τα τρόφιμα του Γέροντα του.

Όταν πλησίασε στο καΐκι, ο έμπορος και καπετάνιος του καϊκίου είπε μπροστά σε όλους τους παρευρισκόμενους εκεί Πατέρες:

-Δεν είσαι συ ο Δεσπότης μας ο Θεοφάνης ποθ μας έφυγε και τον έχουμε χάσει τώρα δύο χρόνια και μ'αυτά που είπε έπεσε στο έδαφος και τον προσκύνησε.

-Τί λές άνθρωπε μου, παραγνώρισες, κάποιο λάθος κάνεις δεν είμαι 'γω αυτός που νομίζεις και μόλις είπε αυτό έφυγε, ανέβηκε στη Σκήτη και τούτο στάθηκε αφορμή να φύγει από το Γέροντα του, διότι έμαθαν όλοι πως αυτός είναι ο Επίσκοπος Ευβοίας Θεοφάνης. ο δε Γέροντας του θαυμάζοντας την ταπείνωση του Δεσπότη, έπεσε στα πόδια του και ζήτηγε υσγχώρεση για το σκληρό τρόπο που τον μεταχειρίζονταν.

Ο Δεσπότης Θεοφάνης τότε πήγε σε ένα έρημο ησυχαστήριο της Νέας Σκήτης, - που έζησε σαν απλός Καλόγερος και με πολλή ταπείνωση και αγάπη προς όλους του Πατέρες σε βαθύ γήρας, παρέδωκε τη μακαρία του ψυχή στα χέρια του Δεσπότη Χριστού και Σωτήρος ημών Θεού, και ενετάχθει στη μακαρία χορεία των αγίων Πατέρων.

(Απόσπασμα από το Γεροντικό του Αγίου Όρους)

Πηγή: athonika.blogspot.gr